

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1887-05-30

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 1 2 6

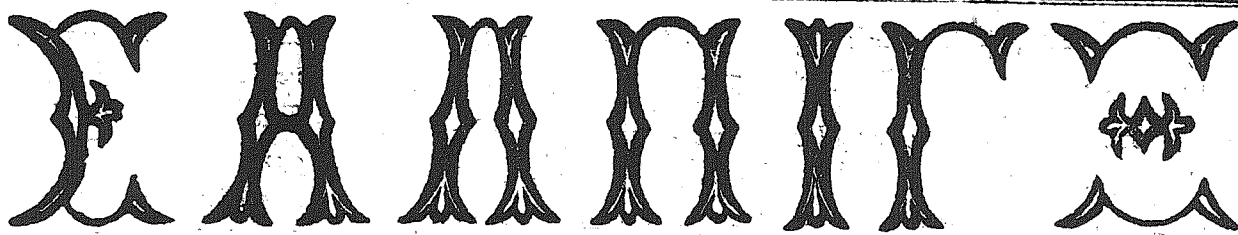
Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10304>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή έτησια
προπληρωτέα.
Έν ταίς πόλεσι
της Κύπρου Σελ. 8
Έν τοίς χωρίοις 6
Έν δέ τώ έξω-
τερικώ φρ. 15

Καταχωρήσεις
προπληρωτέα.
Είδοποιήσεις και
διατριβαί κατ' απο-
κόπην.
Άρθρα σύμφωνα τώ
προγράμματι, δω-
ρεάν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΛΟΥ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Έκδότης και Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

Η ΔΔΙΚΟΣ ΜΟΜΦΗ:

Έν τώ φύλλω της « Αληθείας » της παρελθούσης εβδομάδος ανέγνωμεν έπιστολήν, σταλείσαν αυτή παρά του έν Λονδίνω τας διαμονάς ποιουμένου αξιολόγου άλλως και άγαν φιλοπάτριδος νέου κ. Ι. Κυριακίδου, πικρώς και σκληρώς επικρίνουσαν την υπό των άξιοι. αντιπροσώπων της Νήσου άπόρριψιν του « περί προστασίας των ζώων » και του « περί προστασίας των όχθών των χειμάρρων » νομοσχεδίου. (Ομολογούμεν ότι τώ μεστόν πικρίας ύφος της έπιστολής ταύτης δι' ης ό συντάξας προσπαθεί να αποδείξη και κηρύξη εις όλον τον κόσμον ότι ού μόνον οι αντιπρόσωποι της νήσου, αλλά και σύμπαντες οι Κύπριοι (διότι ού όεις ένεκρινε τά ρηθέντα νομοσχέδια) εισιν άμοιροι όλως όρθου νοός και λεπτών αισθημάτων, κατετάραξε, και δικαίως, πάντα άναγνωστήτην. Άρά γε εις τοσαύτην παχυλήν άμάθειαν και άγνοιαν των άλλθώς συμφερόντων της πατρίδι εύρίσκονται οι αντιπρόσωποι της νήσου, (οι εκ του πλησιονιδόντες και εκ πείρας γνόντες τώ πλημμελές και άτοπον έν τη πράξει και έφαρμογή πολλών άλλων νομοσχεδίων όμοίων κατά την θεωρίαν τοίς περιών ό λόγος), ώστε ν' άπορρίπτωσιν άσυναίσθητως νομοσχέδια σωτήρια; Κατά τοσοούτον άρά γε εινε εξηπλωμένη έν τη νήσω ή πλάνη και ή άνικανότης του διακρίνειν τώ καλόν από του κακού ώστε μόλις εις και μόνος κύπριος και ούτος από μακράν της πατρίδος να διαγνώ και καταγγείλη ταύτην;

Δέν φιλονεικούμεν τον πατριωτισμόν και τάν ύπερ της προόδου της πατρίδος του πόθον του κ. Ι. Κυριακίδου, άποβλέπει δέ μάλιστα προς αυτόν μετ' έλπίδων ή πατρίς ως προς άνδρα όστις θέλει καταστή εις των καλλίστων πατριωτών, πλην άκριβώς τούτου ένεκεν αναλαμβάνομεν κατά καθήκον δημοσιογραφικόν όχι να υπερασπισθώμεν την διαγωγήν των αντιπροσώπων έν τη καταψηφίσει των ρηθέντων νομοσχεδίων όχι να υπερασπισθώμεν την από όσούνου καταπολεμήσασεν αυτά

δημοσιογραφίαν και την κοινήν γνώμην, αλλά να αναλύσωμεν έν όλίγοις αυτά και εξετάσωμεν άν ή έφαρμογή τούτων έμελλε πράγματι να άποβή ώφέλιμος της πατρίδι.

Μή λησμονώμεν όμως πρώτον ότι ή διοργάνωσις της άστυνομίας μας εινε πλημμελεστάτη και ότι οι υπάλληλοι ταύτης εκ διαφόρων της κατωτάτης τάξεως στοιχείων συγκείμενοι, άμαθείς και όλως άγριοι και βάρβαροι, ένθαρρυνόμενοι δέ και εκ της πάσαν αυστηρότητα έπιδοκιμαζούσης Κυβερνήσεως, άφορμήν ζητούν και από αυτού του άέρος να άποδείξωσι τον μέγαν δήθεν ζήλον προς άκριβή εκτέλεσιν του καθήκοντός των και την μεγάλην των προς πάσαν παρεκτροπήν αυστηρότητα, ως τούτο καθ' εκάστην άποδεικνύεται διά τρανών παραδειγμάτων. Τούτων ούτω δυστυχώς έχόντων, προβαίνομεν.

Τώ « περί προστασίας των ζώων » νομοσχεδίον θεωρητικώς εξεταζόμενον έμφαίνει πράγματι λεπτότητα αισθημάτων και ήμερότητα ήθών. Κατ' αυτό τιμωρείται πās « άπηνώς τύπτων, κακοποιών, ύπερμέτρως βιάζων εις άμαξήλασιαν ή ίππασίαν, κακώς μεταχειριζόμενος ή βασανίζων » οιονόηποτε ζώον φορτηγόν ή κατοικήδιον οίον γαλήν κύνα, όρνιν κλ. Υποτεθείσθω όμως ότι χωρικού τινος τώ ζώον έπεσε μετά του φόρτου έν μέση τη όδω ό χωρικός, μόνος, προσπαθεί διά ραβδισμών να σηκώση τώ ζώον, κατά τύχην δέ διαβαίνει εκείθεν εις υπάλληλος της Άστυνομίας ή Άγγλος τις. Έκ των προτέρων, διότι πολλές έχομεν τάς ένδείξεις, εξεύρομεν ότι ούτε ό λεπτότητας ήθών εύμοιρών Άγγλος ούτε ό άγριότητα τούτων κεκτημένος άστυνομικός υπάλληλος θα σπεύση να καταβή και να βοηθήση τον χωρικόν προς άνέγερσιν του ζώου, αλλά μάλιστα ένεκεν αυτών τούτων των ήθών ά εκαστος κέντηται, θα δυσαρεστηθή και άγριωθή κατά του δυστυχούς χωρικού διά την κώλυσιν της όδου. Τί θα συμβή λοιπόν μετά 2-3 ήμέρας; Θα προσκληθή εις τώ δικαστήριον ό χωρικός διά

να πληρώση πρόστιμον διότι υπερεφόρτωσε τώ ζώον και τώ έβασάνισε καθ' όδόν. Τί θα έπικαλεσθή ό χωρικός έν τοιαύτη περιπτώσει προς υπερασπισίν του; ούδέν, εκτός του κατήσχνου και έλεεινού βαλαντίου του, και της άπωλείας 3-4 ήμερών κατ' έλάχιστονόρον.

Η όρνις ή ή γαλή της οικίας μου πηδά αίφνης επί τινος τραπέζιου και άπειλεί ή να μου καταφάγη τι μη προωρισμένον δι' αυτήν, ή να μου άνατρέψη τι ή υπηρέτρια μου ή εγώ τύρω κατ' αυτής τώ ραβδίδιόν μου, τούτο δέ σκληρόν έν τη έφαρμογή της έντολής μου, ως άστυνομικός κλητήρ, σπā τον πόδα ή και φονεύει τώ ζώον. Λυπούμαι και προσπαθώ να επαναφέρω εις την ζωήν τώ συγκατοικόν ζώον πλην εις μάτην δυστυχώς ό γείτων μου Άγγλος ή ό διαβαίνων κατ' εκείνην την ώραν της οικίας μου άστυνομικός υπάλληλος βλέπει τον τρομερόν φόνον και ή καταγγελία γίνεται. Η κατ' αντιμωλίαν δική βεβαίως εινε άδύνατος διότι πάντοτε ό κατηγορός μου θα παρασταθή διά συνηγόρου άλλως δέν πιστεύω να κατεδέχετο ή γαλή ή ή όρνις μου να άρνηθή την ζημίαν ήν έπρόκειτο να μοι προξενήση. Και λοιπόν, πρόστιμον διά τον άνευ προμελέτης φόνον.

Άστυνομικός κλητήρ φιλοξενείται υπό χωρικού, ούτος δέ διά να τον ευχαριστήση διατάσσει την θυσίαν ενός πετειναρίου. Πλην κατά δυστυχίαν τώ μαχαίρι δέν κόπτει καλά και μόλις μετά πολλήν άγωνίαν κατορθοί ή σύζυγος να χωρίση την κεφαλήν από του σώματος. Ο άστυνομικός κλητήρ δέν κωλύεται βεβαίως υπό της λύπης διά την άγωνίαν του θυσιασθέντος πετειναρίου του να καταβροχθίση τούτο, αλλά την επισύσαν θα αισθάνηται εξάπαντος εκ του στομάχου την διαμαρτυρίαν και θα καταγγείλη τον χωρικόν διότι έβασάνισεν εκείνος πριν ούτος καταβροχθίση τώ δυστυχές πτηνόν. Πρόστιμον λοιπόν δια να φροντίση να έχη μαχαίρια καλώς στομωμένα.

Τά παραδείγματα ταύτα κατανοούν γελοία άλλ' άφ' ενός προβλέπονται ύπ' αυτού τούτου του καταληφισ-

θέντος νομοσχεδίου, ἀπ' ἐτέρου πρὸς μίαν δείγματα τῆς τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων διαγωγῆς δυνάμεθα μυρία ὅσα ν' ἀναφέρωμεν. Ἐκ τῶν παραδειγμάτων δὲ τούτων πόθεν καταφαίνεται ἡ ἀγριότης τῶν ἡρώων μας καὶ πόθεν δύναται τὰ διδάχθη ἡ « ἡμερότης τούτων » καὶ ἡ εὐαισθησία;

Ἀκριβῶς λοιπὸν διότι οἱ ἀντιπρόσωποι ἀπ' ἑνὸς μὲν δὲν ἀγνοοῦν ὅτι « οἱ οἰκοῦντες τὴν Κύπρον δὲν εἶνε τέλειοι ἄνθρωποι ἐπὶ τῆς γῆς » αἱ δὲ, οἱ αἱ ἀνωτέρω καθημερινὰ περιπτώσεις, δὲν φανερόνουν βεβαίως « ἐμφυτὸν πρὸς τὰ ζῶα σκληρότητα », ἀπ' ἐτέρου δὲ δὲν ἀγνοοῦν ὅτι διὰ τοιαύτην ἀστυνομικὴν διοργανώσιν « εἶνε πρόωρον » τὸ νομοσχέδιον, κατεψήφισαν τούτου καὶ καλῶς ἐπραΐσαν. Εἰρήθην δ' ἐν παρόδῳ καὶ τοῦτο ὅτι κάπως ὑποπτον ἐφάνη εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους καὶ πάντας τοὺς κυρίους τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος νομοσχέδιον. Διότι πῶς δύναται παρακαλῶ νὰ ἐξηγηθῇ ἡ τοσαύτη ὑπὲρ τῶν ζώων εὐσπλαγχνία τῶν Ἀγγλων καὶ ἡ ἐπὶ τῆς ράχως ἄλλων ἐπίδειξις τῆς ἡμερότητος τῶν ἡρώων των καὶ τῆς εὐαισθησίας των, ὅταν ἐκεῖνοι φονεύουσι διὰ πολυκρότου τὸν πεντηκοντάλιρον ἵππον των, διότι δὲν δύνανται νὰ τὸν παραλάβωσιν μεθ' ἑαυτῶν εἰς τὸ ταξείδιόν των; ἢ ὅταν ἐντὸς τῆς αὐλῆς μας πυροβολῶσι καὶ φονεύουσι τὸν κύνα μας, διότι πράττει τὸ χρέος του ὑλακτῶν; ἢ τὴν γαλῆν μας διότι ἐτραγώδησεν ἄνωθεν τῆς στέγης των; ἢ ἐκτὸς ἐὰν ἡ διὰ τοὺς ἀνθρώπους ἐσχάτη ποινή, ἦτοι ὁ θάνατος, διὰ τὰ ζῶα θεωρεῖται ἀνακούφισις. Ἄλλα τότε εἰς τὸ νομοσχέδιον, μετὰ τὰς λέξεις « ὁ ἀπηνῶς τύπτων, ὁ κακοποιῶν, ὁ ὑπερμέτρως βιάζων εἰς ἀμαξηλασίαν ἢ ἵππασίαν, ὁ κακῶς μεταχειριζόμενος ἢ ὁ βασανίζων ζῶόν τι θεωρεῖται ἔνοχος » κτλ., ἐπρεπε νὰ προστεθῶσιν αἰδέξεις « ἐξαιρεῖται ὁ φονεύων ζῶα ὅστις δὲν θεωρεῖται ἔνοχος ».

Ποῖον λοιπὸν τὸ πρακτικὸν ἀποτελεσματικὸν ἤθελε προκύψει ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νομοσχεδίου τούτου; Προσθήκη χιλίων ἀκούμν ἀφορμῶν προστίμου ἐπὶ τῶν ὑπαρχουσῶν μυρίων ἐπὶ τοῦ δυστυχικοῦ ἀγρότου, τὸν ὁποῖον ἤρκει καὶ μία μόνον φορὰ πληρωμῆ προσταμίου νὰ κάμῃ νὰ μὴ τρέφῃ πλέον οὔτε δογίνας πρὸς τροφήν του οὔτε κύνας πρὸς προφύλαξίν του. Εἶνε δὲ γελοῖον νὰ νομιζώμεν ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο θὰ ἐδίδασκε τὴν λεπτότητα τῶν ἡρώων καὶ τὴν εὐαισθησίαν, ὡς γελοῖον εἶνε νὰ νομιζώ ὅτι κατέστησα εὐλαβέστατον καὶ εὐσεβέστατον τὸν ἄνθρωπον ἐκείνον τὸν ὁποῖον ἠνάγκασα διὰ τῆς

βάθρου μου νὰ γονατίσῃ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁδοῦ καὶ νὰ προσευχηθῇ.

Εἶνε λοιπὸν τὸ νομοσχέδιον τοῦτο τόσο ὑψηλὸν ὥστε ἐξέρχεται ὅλως τοῦ κύλου τῆς διοικητικῆς μηχανῆς μας ἥτις εἶνε εἰσέτι ἀρκετὰ χαμηλὰ, ἐκ δὲ τῆς ἀσυγγνώστου ταύτης δυσαναλογίας βλάβη καὶ ὄχι ὠφέλεια θὰ προέκυπτε. Λίαν εὐτυχεῖς ἀληθῶς θὰ ἤμεθα ὅταν ἅπαντα τ' ἄλλα δύνανται νὰ ὑψωθῶσιν ἠθικῶς καὶ φθάσωσι τὴν λεπτότητα τοῦ νομοσχεδίου τούτου. Τότε καὶ τοῦτο καὶ ἄλλα ὅμοια παραλλήλως βαδίζοντα θὰ συνετέλουν εἰς τὴν εὐνομίαν καὶ εὐτυχίαν τῆς νήσου, ἐνῷ ἡ ἀνισότης τὸ χάος καὶ τὴν σύγχυσιν προξενεῖ καὶ οὐδὲν πλέον.

(ἀκολουθεῖ)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Δημοσιεύομεν ἐνταῦθα ἐπιστολὴν συμπολίτου ἡμῶν ἐκ Βάου Χάλφα ἐν ἡ ἀναγράφεται ἀξιοπεριεργὸν ἐπεισόδιον μεταξὺ Ἑλλήνων ἐμπόρων, τῶν ἀνταρτῶν, καὶ τοῦ ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τῶν Ἀγγλων στρατοῦ, πλησίον τῆς Χάλφας.

« Ὁ δρόμος τοῦ Σουδάν εἶχε ἀνοίξει διὰ τὸ ἐμπόριον, ἐπὶ δὲ τῶν Ἑλλήνων ἐμπόρων, ὡς καὶ ἡμεῖς, εἶχομεν στείλει πρᾶγμα διὰ τὸ ἐσωτερικόν. Οἱ Ἑλληνες ἐμποροὶ, σταθμεύσαντες μακρὰν τῆς Χάλφας ὀκτὼ ὥρας εἰς Τζαμάιν, καὶ φοβούμενοι νὰ προχωρήσωσιν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν εὖρον ἀξιοπιστοὺς Περπερίνους, εἰς τοὺς ὁποῖους παρέδωκαν τὸ πρᾶγμα διὰ νὰ ἀπέλθωσι καὶ πωλήσωσι τοῦτο εἰς τὸ ἐσωτερικόν καὶ νὰ τοὺς φέρωσι τὰ χρήματα. Πλὴν ἐπειδὴ τὸ πρᾶγμα δὲν εἶχεν ἐξοδευθῆναι, ἠταγκάσθησαν μετὰ ἑνα μῆνα νὰ προχωρήσωσι δύο ἐκ τῶν ἐμπόρων μέχρι τῆς Σάμνας διὰ νὰ παραλάβωσι τὰ ἐμπορεύματά των. Ἐκεῖ κατὰ τὴν 23 Ἀπριλίου κατέβησαν περὶ τοὺς 250 ἀντάρτας διὰ νὰ εἰσπράξωσι φόρους ἐκ τῶν χωρίων, νὰ ζητήσωσιν δὲ καὶ παρὰ τῶν ἐμπόρων φόρον 2,1[2 τοὺς 0] καὶ νὰ τοὺς ἐπιτρέψωσι τὴν διάβασιν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν χωρὶς κανένα φόβον. Τὴν στιγμὴν καθ' ἣν οἱ δύο ἐμποροὶ συνεφώνουν μετ' ἄλλων δύο ἐκ Τόγκολας διὰ νὰ πωλήσωσι τὸ πρᾶγμα, δύο τῶν ἀνταρτῶν παρουσιάσθησαν εἰς αὐτοὺς καὶ τοὺς εἶπον νὰ καταβῶσιν εἰς Σάραν διὰ νὰ πληρώσωσι τὸν φόρον εἰς τὸν ἐκεῖ Ἑμίρην Ἐροῦρ Κέντιζ καὶ οὕτω νὰ ἀφρωθῶσιν ἐλεύθεροι καὶ ἀνετόχλητοι. Κατέβησαν εἰς τὸν Ἑμίρην οἱ Ἑλληνες, ὅστις τοὺς ὑπεδέχθη ἀρκετὰ καλῶς μαθὼν δὲ ὅτι καὶ ἄλλοι πέντε Ἑλληνες εὐρίσκονται εἰς Τζαράιν ἐστειλε πέντε τῶν ἀνταρτῶν νὰ τοὺς συνοδεύσωσι μετ' ἑαυτῶν τὸν καλύτερον τρόπον. Οἱ τρεῖς τούτων ἀφῶν ἐμάθον τὴν καλὴν ὑποδοχὴν τῶν συναδέλφων των ἀμέσως ἐπέβησαν εἰς καμήλους καὶ ἐφθάσαν εἰς Σάραν πού τοὺς ὑπεδέχθησαν φιλοφρόνως ὁ Ἑμίρης. οἱ πέντε οὗτοι ἐμποροὶ ἐμεινον ἐκεῖ 4 ἡμέρας καὶ τοὺς

ἐπεριποιεῖτο λαμπρῶς ὁ Ἑμίρης, ἀνέμετε δὲ καὶ οὗτος τοὺς ἐταπομελινάτας εἰς Τζαμάιν ἄλλους δύο, οἵτινες ἐμπάρκαραν εἰς πλοῖον τὰ ἐμπορεύματά των καὶ διηθύνοντο πρὸς ἀντάρτωσιν τῶν λοιπῶν, διὰ νὰ δώσῃ εἰς ὄλους ἐγγράφον ἄδειαν νὰ προχωρήσωσιν ἀνευ φόβου. Εἰς τοὺς Ἑλληνας ὄλους τούτους ἐδόθη ἐντεῦθεν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἄδεια νὰ προχωρήσωσιν νὰ πωλήσωσι τὰ ἐμπορεύματά των ἄλλ' οὐδεμίαν εὐθύνην ἐδέχετο ἡ Κυβέρνησις ὡς πρὸς τὴν ζωὴν των. Ὅταν λοιπὸν ἐγνώσθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι οἱ ἀντάρται ἐδώκαν εἰς τοὺς Ἑλληνας ἐλευθέραν τὴν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἐξοδον χωρὶς νὰ τοὺς πειράξωσιν, τότε ὁ Κοιμιστάντης διατάττει εὐθὺς καὶ ἐτοιμίζεται στρατὸς καὶ ἀναχωρεῖ κατὰ τῶν ἀνταρτῶν ἐπὶ σκοπῷ διθεῖν νὰ γλυτώσῃ τοὺς ἐμπόρους, ἐνῷ ὁ καλὸς τρόπος τῶν ἀνταρτῶν πρὸς τοὺς ἐμπόρους ἐδείκνυεν ὅτι οὗτοι κατεῖχοντο ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ ἀνοίξωσι τὴν ἑδὸν τοῦ ἐμπορίου. Ἄλλ' ὡς ἦτο βάρυ τὸ νὰ κατορθώσωσιν ἐπὶ τὰ Ἑλληνες νὰ ἀνοίξωσι τοιαύτην ἑδὸν.

Ἐν τούτοις κατὰ τὰς 3 μετὰ τὸ μεσονύκτιον πληροφορεῖται ὁ Ἑμίρης Ἐροῦρ Κέντιζ ὅτι ἐφθάσε στρατὸς κατ' αὐτοῦ εἰς ἀπόστασιν δύο ὡρῶν. Τρεχεῖ καὶ ἐξυπνᾷ ὁ ἴδιος τοὺς 5 ἐμπόρους τοὺς ἐταγκαλλίεται πρὶν νὰ τοὺς ἐπιλήσῃ περὶ μάχης, τοὺς συνιστᾷ θάρρος καὶ ἀφοβίαν καὶ τότε τοὺς συμβουλεύει ὅτι, ἐπειδὴ μετὰ 2 ὥρας θὰ ἔχη μάχην, νὰ τραβήχθωσιν εἰς τὸ ποτάμι μακρὰν ὑπὸ τὴν ἐδηγίαν 2 Περπερίνων. Φαντάσθητε τὴν καλωσύνην τοῦ Ἑμίρου τούτου.

Περὶ τὰς 5 λοιπὸν μόλις διέβησαν τὸν ποταμὸν οἱ 2 ἐμποροὶ ὁ τρίτος εἰς τὸ μέσον τοῦ ποταμοῦ φονεύεται ὑπὸ σφαίρας Ἀγγλου στρατιώτου καὶ πνίγεται. οἱ ἑτεροὶ δύο φρόνηθέντες, ἀφῶν διέβησαν τὸν ποταμὸν, ἐτρέξαν εἰς ἕν βοσκόν, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ εἰς σφαῖραι ἐφθάνον ὅσων χαλῆζε ὑψώσαν τότε σερῶλον δι' οὗ ἐγκώσθη ὅτι ἦσαν Ἑλληνες τότε αἱ σφαῖραι ἐρρίπτοντο πικρότεραι. Ἀγγλος δὲ ἀξιοματικὸς, τὴν στιγμὴν ἐκείνην καθ' ἣν ὑψώσαν τὸ σερῶλον, σκοπεύει καὶ πληγόνει βαρῶς εἰς τὸν πόδα τὸν συμπατριώτην μας . . . . Μεταβαίνει οὗτος μετὰ τρεῖς ὥρας, διὰ ν' ἐπάρυσεν ἡμῶν χη, εἰς τὸν ἱατρὸν διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὸν πόδα τοῦ ἄλλ' ἐκείτος, Ἀγγλος, ἐρωτήσας τὸν πληγόμενον καὶ μαθὼν ὅτι εἶπε Ἑλληνας οὐ μόνον δὲν τὸν ἐπεριποιήθη ἀλλὰ τὸν ἐδίωξε μεθ' ὕβριων.

Τὴν στιγμὴν ταύτην φθάει καὶ τὸ πλοῖον δι' οὗ ἤρχοντο καὶ οἱ ἄλλοι 2 ἐμποροὶ συνοδευόμενοι ὑπὸ 15 ἀνταρτῶν. Μόλις ὁμοῦ εἶχε φθάσει τὸ πλοῖον εἰς Σάραν καὶ ὁ στρατὸς ἀμέσως ἤρρισε νὰ πυροβολῆ κατ' αὐτοῦ. Τότε οἱ ἀντάρται ἐξεληθόντες ὅπως τραπῶσιν εἰς φρήν ἐφορευθήσαν οἱ δὲ δύο Ἑλληνες ἐκρύβθησαν. Κατόπι ὤρμησεν ὁ στρατὸς εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἐληλάτησεν ὅλην τὴν πραγματείαν.

